

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Μαΐου 2011 η Πορτογαλική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 3 Μαρτίου 2011 στην υπόθεση T-246/11, Πορτογαλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-246/11 P)

(2011/C 219/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, S. Rodrigues και A. Gattini)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η Πορτογαλική Δημοκρατία ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση T-387/07 και κατά συνέπεια:
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου ν' αποφανθεί αυτό επί του αιτήματος ακυρώσεως του άρθρου 1 της αποφάσεως C(2007) 3772 (1), της 31ης Ιουλίου 2007, σύμφωνα με το άρθρο 263 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τους εκτεθέντες στην αρχική προσφυγή λόγους·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα της πρωτόδικης διαδικασίας και στα έξοδα στα οποία υποβάλλεται η νυν ανααιρεσείουσα.

Επικουρικώς, ζητεί, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 113 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από το Δικαστήριο να ακυρώσει την απόφαση την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση T-387/07 και να εκδικάσει οριστικώς τη διαφορά δεχόμενο τα αιτήματα τα οποία υπέβαλε πρωτοδικώς η Πορτογαλική Δημοκρατία και, ως εκ τούτου:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της αποφάσεως C(2007) 3772, σύμφωνα με το άρθρο 263 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τους εκτεθέντες στην αρχική προσφυγή λόγους·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα της πρωτόδικης διαδικασίας και στα έξοδα στα οποία υποβάλλεται η νυν ανααιρεσείουσα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η Πορτογαλική Δημοκρατία πληττεται ευθέως από την απόφαση C(2007) 3772, η αιτιολογία της οποίας προσβάλλει τις αρχές της νομιμότητας, της αναλογικότητας, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου, διότι η εκτέλεση της αποφάσεως SGAIA ήταν σύμφωνη προς το εφαρμοστέο σ' αυτήν κανονι-

στικό πλαίσιο, και συγκεκριμένα τη Σύμβαση μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (ΕΕ) και της Caixa Geral de Depósitos (CGD).

Γι' αυτό τον λόγο, η Πορτογαλική Δημοκρατία ασκεί την παρούσα αναίρεση λόγω παραβάσεως του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τους ακόλουθους λόγους:

- 1) Έλλειψη αιτιολογίας ή εσφαλμένη αιτιολόγηση.
- 2) Σύννομη πραγματοποίηση των δαπανών και παράβαση του άρθρου 21, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 4253/88 (2) και της Συμβάσεως.

(1) Απόφαση C(2007) 3772, της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2007, περί μειώσεως της συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Αναπτύξεως (ΕΤΠΑ), όσον αφορά τη συνολική επιδότηση προς στήριξη της τοπικής επενδύσεως στην Πορτογαλία βάσει της αποφάσεως C(95) 1769 της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 1995.

(2) Κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ 1988, L 374, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof Wien (Αυστρία) στις 25 Μαΐου 2011 — Murat Dereci, Vishaka Heiml, Alban Kokollari, Izunna Emmanuel Maduiké, Dragica Stevic κατά Buntessminister für Inneres

(Υπόθεση C-256/11)

(2011/C 219/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Murat Dereci, Vishaka Heiml, Alban Kokollari, Izunna Emmanuel Maduiké και Dragica Stevic

Καθού: Buntessminister für Inneres

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α) Πρέπει το άρθρο 20 ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε κράτος μέλος να αρνηθεί σε υπήκοο τρίτης χώρας, του οποίου ο/η σύζυγος και τα ανήλικα τέκνα είναι πολίτες της Ενώσεως, τη διαμονή στο κράτος μέλος διαμονής του/της συζύγου και των τέκνων, του οποίου την ιθαγένεια έχουν, και δη και στην περίπτωση που οι εν λόγω πολίτες της Ενώσεως δεν εξαρτώνται από τον υπήκοο τρίτης χώρας σε σχέση με τη διατροφή τους; (Σημείωση: προσφεύγων M. Dereci)